

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

MAI VĂN BÉ EM

TRỜI VẪN CÒN XANH

 NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

MAI VĂN BÉ EM

TRỜI VẼN CÒN XANH

Truyện ngắn

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

**ĐỀ ÁN BẢO TỒN, PHÁT HUY GIÁ TRỊ
TÁC PHẨM VĂN HỌC, NGHỆ THUẬT
CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM**

Cố vấn Ban Chỉ đạo: Nhà thơ Hữu Thịnh
Chủ tịch Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BAN CHỈ ĐẠO

1. Nhà văn Tùng Diễm (Trần Quang Diễm)	<i>Trưởng ban</i>
2. Nhà nghiên cứu, TS. Đoàn Thanh Nô	<i>Phó Trưởng ban</i>
3. TS. Trịnh Thị Thùy	<i>Phó Trưởng ban</i>
4. Nhạc sĩ Nông Quốc Bình	<i>Ủy viên kiêm Giám đốc</i>
5. GS.TS. Nguyễn Xuân Kính	<i>Ủy viên</i>
6. PGS.TS. Lâm Bá Nam	<i>Ủy viên</i>
7. ThS. Vũ Công Hội	<i>Ủy viên</i>
8. ThS. Phạm Văn Trường	<i>Ủy viên</i>
9. ThS. Nguyễn Nguyên	<i>Ủy viên</i>
10. ThS. Nguyễn Ngọc Bích	<i>Ủy viên</i>

Giám đốc

Nhạc sĩ Nông Quốc Bình

LỜI GIỚI THIỆU

Ủy ban toàn quốc Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội - nghề nghiệp, thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, mái nhà chung của các Hội Văn học nghệ thuật cả nước. Liên hiệp gồm 74 tổ chức thành viên với trên 45.000 hội viên là văn nghệ sĩ thuộc các Hội Văn học nghệ thuật chuyên ngành Trung ương và các Hội Văn học nghệ thuật tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, trong đó có Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trải qua gần 25 năm hình thành và phát triển, đến nay Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam đã có hơn một nghìn hội viên, trong đó gần 600 hội viên là người dân tộc thiểu số hoạt động tại 34 tổ chức cơ sở và các chi hội, tỉnh thành hội trong cả nước. Trong giai đoạn từ năm 1999 đến nay, được sự quan tâm của Đảng và Nhà nước, đã có hàng nghìn công trình, tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam được sưu tầm, nghiên cứu, biên dịch, sáng tạo.

Bộ sách này là một phần của Đề án “Bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam”, với mục tiêu là thực hiện chính sách dân tộc của Đảng, Nhà nước nhằm bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam; quảng bá di sản văn hóa các dân tộc thiểu số Việt Nam với bạn bè thế giới; góp phần xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc và xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân tộc, thúc đẩy tiến trình đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế; bổ sung nguồn tài liệu phục vụ công tác giảng dạy, nghiên cứu, trao đổi, giao lưu và phát triển văn hóa giữa các tộc người, nhân dân trong và ngoài nước, với cộng đồng quốc tế.

Bộ sách là kết quả từ kho tài liệu hàng nghìn công trình, tác phẩm đã được nghiên cứu, sưu tầm, biên dịch, sáng tạo qua nhiều thế hệ tác giả, nghệ nhân, hội viên của Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trong quá trình thực hiện bộ sách, Ban Chỉ đạo mong nhận được góp ý của quý bạn đọc gần xa.

TM. BAN CHỈ ĐẠO
TRƯỞNG BAN

Nhà văn Tùng Diễm
Phó Chủ tịch Thường trực
Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

PHẦN I
TRỜI VẪN CÒN XANH

TRỜI VẪN CÒN XANH

1. Hoàn cảnh đẩy đưa

Không biết làm gì để nuôi cuộc sống của mình, cha mẹ chết, chồng là lính thủy quân lục chiến nhưng đã chết ngoài biển khơi, nhà cửa tiêu tan vì chiến tranh, buồn quá, Hương gặp Thúy bạn học cũ hoàn cảnh gần như giống cô. Chồng Thúy đi lính biệt động quân gục ngã trên chiến trường, mất xác, bỏ lại vợ con nheo nhóc. Nghe Thúy, Hương mở một quán rượu bên đầu cầu gần trại lính, lính Việt Nam Cộng hòa là những người không có tương lai, sống chết không biết ngày nào nên họ ăn chơi bạt mạng, hễ cuối tháng lãnh lương ra là đến quán nhậu, rượu chè, gái... Họ sống như vậy, lao mình vào những ly rượu mạnh hay những cuộc truy hoan để quên nỗi sợ những tiếng súng, những tiếng đại bác, những hàm chông cọc nhọn đang chờ, quên đi tử thần đang rình đâu đó.

Lúc mới đầu chưa quen với nghề này, Hương ghét lắm những bàn tay vô tình để lên không đúng chỗ trên thân cô, hay tiếng đùa giỡn quá trớn của những anh lính uống say... Có lúc cô chán nản, muốn bỏ nghề đi tìm một nghề khác dù không đủ tiền nuôi mình, nhưng sau đó, ngày qua ngày, tháng qua tháng rồi cũng bắt đầu quen với những chàng lính trẻ khuôn mặt nặn ra sữa vậy mà cô phải chịu đựng khói thuốc trong căn phòng bản không mấy sạch.

Cũng không bao giờ cô hy vọng hay ước mong ngày nào đó sẽ có một người đến yêu cô và đưa cô ra khỏi chốn bần nhơ này. Rồi ngày tháng vẫn trôi qua, cuộc đời của hai người đàn bà có chồng đi lính Việt Nam Cộng hòa tử trận vẫn vậy, vẫn nhịn nhục chiều chuộng những người đàn ông thoáng qua đời trong vài giờ ngắn ngủi rồi ra đi, không để lại chút gì luyến tiếc. Toán lính này đi, toán lính khác đến, không có gì thay đổi trong cuộc sống. Cuộc sống của Hương cứ nhầy nhụa thêm như cô đang lội trong vũng bùn cuộc đời vậy. Bởi bây giờ Hương đã là gái giang hồ, nôm na là gái điếm. Cuộc đời cô là bóng đen, không có ánh sáng. Lúc đó, Hương mới 25 tuổi.

Nghĩa đến quán, anh nói muốn Hương tiếp anh, Hương bằng lòng, cô đưa anh vào phòng. Trong lúc anh